

træden og om tilsvaret for afgiften for eksekution, arrest på gods og udpantning er de samme med få undtagelser.

De nugældende regler om, at samtlige afgifter for af sognefogeden foretagne fogedforretninger tilfalder sognefogden selv, ophæves, således at afgiften altid tilfalder staten, dog at afgiften for så vidt angår udpantning for skatter og afgifter, der opkræves ved kommunernes foranstaltning, som hidtil tilfalder vedkommende kommune, såfremt denne har ansat pantefoged, jfr. § 63 og § 69, stk. 2, nr. 1 og 6. Denne ordning forudsætter, at sognefogederne vederlægges på anden måde for udførelsen af de til dem henlagte fogedforretninger, jfr. § 4 i justitsministeriets lovforslag.

Forslaget forudsætter ligeledes, at betalingen til fogedvidner, når sådanne vidner skal benyttes, udredes af det offentlige. Den fornødne hjemmel for en nyordning af vederlæggelsen af vidner er optaget i § 10, nr. 11, i justitsministeriets lovforslag. Det særlige vidnegebyr i henhold til § 16 i lov om køb på afbetaling vil bortfalde ved ophævelse af den nævnte lovbestemmelse, jfr. forslaget § 69, stk. 2, nr. 16.

Til § 16.

Ved de i *stk. 1* foreslåede afgiftssatser er de nugældende 7 værdigrupper afskaffet og afløst af en mindsteafgift på 30 kr., og for krav på over 3.000 kr. yderligere $\frac{1}{2}$ pct. af det overskydende beløb. De foreslåede afgiftssatser vil som foran berørt medføre en forøgelse af afgifterne efter de gældende regler. Særligt vil den foreslåede afgift på 30 kr. for krav, der ikke overstiger 3.000 kr., medføre en væsentlig forhøjelse af de gældende afgiftssatser for de mindste krav. For så vidt angår de kommunale udpantninger for skatte- og afgiftsrestancer vil den foreslåede mindsteafgift således kunne medføre en ikke helt uvæsentlig forøgelse af restanternes tilsvær, hvilket navnlig vil gøre sig gældende, hvor kommunens opkrævningsordning for personlige skatter lader disse forfalde i 8 eller 10 rater. Det har derfor været overvejet, om der måtte være grund til at fastsætte en lavere afgift — f. eks. 5 kr. — for udpantning af krav, der ikke overstiger 100 kr. Under hensyn til at den foreslåede mindsteafgift — der harmonerer med de af udvalget i øvrigt foreslåede minimumssatser — næppe efter det gældende prisniveau kan anses for urimelig stor i forhold til den ulejlighed og bekostning, restancernes inddrivelse medfører, at afgifterne efter de gældende regler kun dækker en mindre del af udgifterne ved skatteinddrivelsen, at reglen i § 19 ikke omfatter udpantning, således at der ikke ved begæring om fornyet

foretagelse af forretningen efter 3 måneders fristens udløb skal svares ny afgift, at afgiften på gavnlig måde vil medvirke til, at restancernes antal reduceres væsentligt, samt endelig, at udpantningsforretninger for skatterestancer skulle reduceres væsentligt, når kildeskatten indføres, er der næppe anledning til at foreslå en særlig lav afgift for mindre krav, der inddrives ved udpantning.

De gældende satser for krav, der ikke overstiger 300 kr., er følgende:

Vedrørende krav, der ikke er over 100 kr.

Udpantning:

For krav indtil 50 kr. inkl.: 1 kr. + 2 vidnegebyrer, 50 øre.

For krav over 50 til 100 kr. inkl.: 2 kr. + 2 vidnegebyrer, 1 kr.

Eksekution og arrest i gods:

For krav indtil 50 kr. inkl.: 2 kr. + 2 vidnegebyrer, 1 kr.

For krav over 50 kr. til 100 kr. inkl.: 4 kr. + 2 vidnegebyrer, 1 kr.

Vedrørende krav over 100 kr. indtil 300 kr. gældende for såvel udpantning som eksekution og arrest i gods:

For krav over 100 kr., men ikke over 200 kr. inkl. 6 kr. + 2 vidnegebyrer, 2 kr.

For krav over 200 kr., men ikke over 300 kr. inkl.: 8 kr. + 2 vidnegebyrer, 2 kr.

Afgiftssatserne er udformet under hensyntagen til afgiftssatserne i udkastets § 1 for domssager, således at fogedafgifterne stort set foreslås fastsat til halvdelen af afgiften for krav af samme størrelse, der indtales ved sagsanlæg. Afgiften på $\frac{1}{2}$ pct. for så vidt angår den del af kravet, der overstiger 3.000 kr., er af samme størrelse som den afgift, der efter forslaget § 22, stk. 2, svares for tvangsauktion over fast ejendom, registreret skib eller luftfartøj.

En forhøjelse af de gældende afgiftssatser må foretages til dækning for de gebyrer, herunder særlig vidnegebyret og kontinuationsgebyret, der bortfalder i henhold til forslaget. Det er også taget i betragtning, at den foreslåede forhøjelse af afgifterne for de helt små krav formentlig kan bidrage til at formindske antallet af forretninger vedrørende sådanne krav efter begæring af private rekvirenter, hvor det på forhånd må antages, at forretningen bliver forgæves eller dog omtrent forgæves.

Da der ikke alene foreslås en forhøjelse af afgiftssatserne, men tillige en reform af afgiftsreglerne i